

18 ΜΑΪΟΥ 2024

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ.

«Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλαφήσεως καὶ σωτηρίου ὁμολογίας».

Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρ̄ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ
 λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ι ου

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Γα φ

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η
 εκ τα φα νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
 ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στη ση παν των
 α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γ και νι
 ζων η μιν κα τα το με γα σ ε ε λε ε
 ος

τὸ τέλος: κα τα το με ε γα σ ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν,

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

ᾠχος Κε ϑ

Τ ον τα φον σου Σω τη ρα τι ω ται τη ρν τε ς νε
 κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λ ε

γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Ἦχος ♯ Πα φ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς
 σδ

Μετά την β' Στιχολογίαν.
 Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ἠ Πα ρ

Τω φο βω των Ε βραιων κε κρυμ με νων των Μα θη
 των και εν τη Σι ων συ νηγ με ε νων ει σηλ θες
 προς αυ τς ς Α γα θε και ε στης κε κλει σμε νων των
 θυ ρων εν με σω αυ των χα ρο ποι ος και υ
 πε δει ξας αυ τοις τας χει ει ρας και της α χραν
 τς σπλευ ρας τς μω λω πας λε ε γων τω α πι στῶν
 τι Μα θη τη φε ρε την χει ει ρα σδ και ε ρε ευ
 να ο ο τι αυ το ος ε γω ει μι ο δι α σε ε

παθη τος (δίζ)
9

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', καὶ τοῦ ἱεράρχου εἰς δ'.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ἔ Πα ρ

Α σω μεν παν τες λα οι τω εκ πι κρας δου λει ει
ας Φα ρα ω τον Ισ ρα η ηλ α παλ λα ξα ντι
και εν βυ θω θα λα ασ σης πο δι α βρο χως ο δη
γη σα ντι ω δη ην ε ε πι νι κι ον ο τι δε
δο ο ξασαι (δίσ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ η μερον ε αρ ψυ χων ο τι Χρι σος εκ τα α
φθ ωσ περ η λι ος εκ λα αμ ψας τρι η με ρος

τον ζο φε ρον χει μω ω να α πη λα σε τής α μαρ
τι ας η μων αυ το ον α α νυ μνη σω μεν ο τι δε
δο ο ξασαι

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η βα σι λισ των ω ρων τη λαμ προ φο
ρω η με ε ρα η με ρων τε βα σι λι ι δι φα
νο τα τα δο ρυ φο ρου σα τε ερ πει τον εγ
κρι τον της Εκ κλη σι ας λα ον α παυ σω α α νυ μνη
σα τον α να στα αν τα χρι σον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π υ λαι θα να τς χρι στε ου δε τς τα φσ σφρα
γι ι δεσ ου δε κλει θρα των θυ ρων σοι αν τε
στη σαν αλλ εξ α να στας ε πε ε στης τοις φι
λοις σου ει ρη η νην Δε σπο τα α δω ρσ με νος την
παν τα νεν υ πε ρε ε χσσαν

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόνους τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πίστεως ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν αἰεί, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰστίῳ πτερούμενοι θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήφθητε τάξεσιν ἄσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Δόξα.

Τῷ νόμῳ τῷ θείῳ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλάς, σοφοὶ κατηργήσατε, ἀθλήσαντες νομίμως δέ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠς θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθήσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἠτοιμάσασε, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 9 Πα ρ

Σ τε ρε ω σον με Χρι στε Δ ε πι την α σειστον
πε ε τραν των ε ντο λω ων σου Δ και φω τι σον με φω
τι ι τσπροσω πσ σσ Π εκ ε στιγαρ α γι ος πλην σσ φι
λα ανθρωπε Π (δίζ)
9

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ αι νσ αν τι πα λαι ων Δ αν τι φθαρτων δε α

φθαρ τες δι α Σταυ ρα ς σα Χρι στε τε λε σας η
 μα ας εν και νο τη τι ζω ης πο λι τευ εσθαι α ξι ως
 προ σε ε τα ξας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εν τα φω πε ρι κλει σθεις τη πε ρι γρα πτω σα ρ
 κι ι σα ο α πε ρι γρα πτος Χρι στε α νε ε στης
 θυ ρων κε κλει σμε νων δε ε πε ε στης σοις Μαθη ταις
 παντο δυ υ να με

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τους μω λω πας σου Χρι στε ους ε κου σι ως υ
 πε ε σης υ περ η μων σοις Μαθη ταις σα φυ λα α
 ξας μαρ τυ ρι ον της σης ε δει ξας εν δο ξα Α να στα α
 σε ε ω ω ως

Τοῦ Μηναίου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε τῇ οἰκουμένην προβάλλεται, ἐκμειοῦντα τῆς ἀθείας, τὴν ἐσπέραν θεία χάριτι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντήρσι καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Δόξα.

Ὑμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν ἄθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη παρθενεύεις τίκτουςα, μόνη μυστηρίου μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὐρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Ἱ Δι-Ϡ

I δων μὲ την πλευραν και τας τρησεις των ηλων
Θω μα τι α πισεις τη ε μη α να στα σει
ο Κυ ρι ι ος ε ε λε γεν α να στας ε εκ τῶ
μνη η μα τος ο πα νο ο με νος τοις Α πο στο
λοις αρ ρη τως ο δε Δι ι δυ μοσ πει σθεις ε βο
α τω Κτιστη Θε ος μ ε ι και Κυ ρι ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκρισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφηῆσαι φλόγεον ὄστοῦν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφηῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφηῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι. * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου καὶ Ἡρακλείου.

Στίχ. Σεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,

Ἵπὲρ τὸ ζῆν εἶλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὅγδοᾶς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἤρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου καὶ Τεκούσης καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παρθένων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεσκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλίας καὶ Θεοδότου μάρτυρος.

Εἰς τὸν Θεόδοτον·

Στίχ. Χεῖρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεῖρ ξηράνοι,

Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Εἰς τὰς ἑπτὰ παρθένας·

Λίμνη γυναικῶν ἑπτὰς ἐμβεβλημένη,

Χαίρει βίου ῥέοντος ἐκβεβλημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†893)

Στίχ. Ἐκ τοῦ διαῤῥέοντος ἐξέβη βίου,

Στέφανος, οὗ στέφανος οὐ διαῤῥέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανός, ἐν ἀκάνθαις βάτου συρόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὸς ἄθλον εὗρε τὴν βάτον,

Τιμῶν Θεοῦ σάρκωσιν, ἧς τύπος Βάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀναιρεθέντων ἐν Νικομηδεῖα ὑπὸ τοῦ ἀρειανοῦ βασιλέως Οὐάλεντος (364-378).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος, πάπας Ῥώμης, ξεόμενος τελειοῦται. (†649)

Στίχ. Ἀνθρωποτρῶκται, δημίους λέγω, λύκοι,
Θεοδώρου τρώγουσι τὰς σάρκας ξέσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δαβίδ καὶ Ταριχὰν τῶν αὐταδέλφων, ἀθλησάντων ἐν Γεωργία. (†693)

Στίχ. ὄντες ἀδελφοὶ ἐκ μητρικῆς νηδύος,
Δαβιδ καὶ Ταχτὰν ὁμοῦ συμμαρτυροῦσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ὁσία Ἀναστασῶ ἢ ἐν τοῖς Λευκαδίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀναστασῶ ζῆ, κᾶν μύη κοινῶ νόμῳ,
Ἀνάστασιν μένουσα κοινήν τοῦ γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ, τοῦ ἐν τοῖς Ἀρεοβίνθου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Μαρτινιανὸς ἐξέδου ἐκ τῶν κάτω,
Καὶ εἰσέδου νῦν εἰς τὰ τοῦ πόλου πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου Γκλουχάρεφ, ἱεραποστόλου τῶν Ἀλταΐων.

Στίχ. Πλήθος ψυχῶν πολλῶν Μακάριος ἀγρεύσας,
Μισθὸν εἴληφε τοῦ Χριστοαποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Γκάσκεβιτς, τοῦ ἐν Κόρμα πρωτοπρεσβυτέρου. (†1917)

Στίχ. Τιμῶν ὁ Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ ποιμένα,
Τηρεῖ ἀφθαρτον τὸ σκῆνος Ἰωάννου.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος $\frac{\pi}{\rho}$ η μα ας δι ι ε βι βα σεν $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε'

Ορθι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εσ της του τα φου

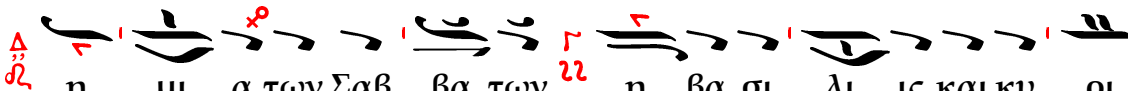
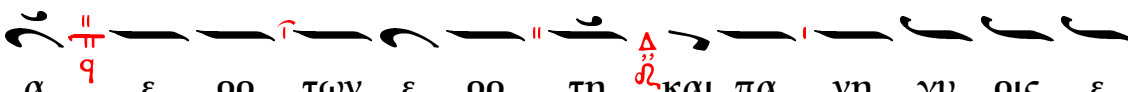
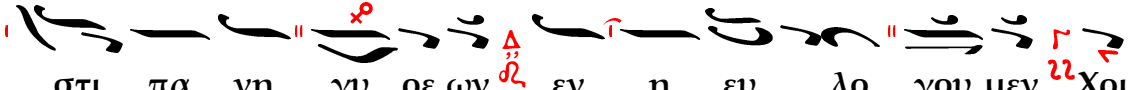
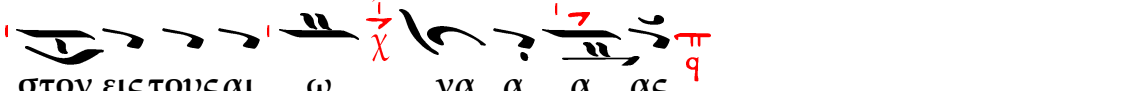
ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

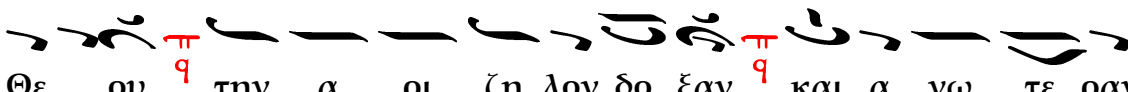
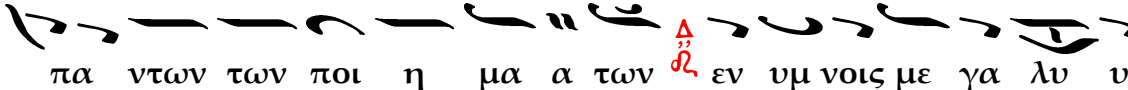

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

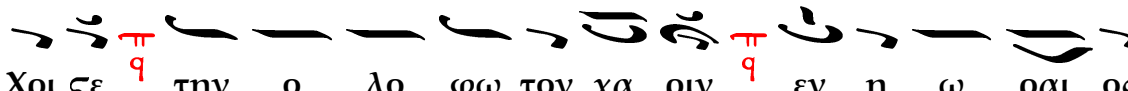
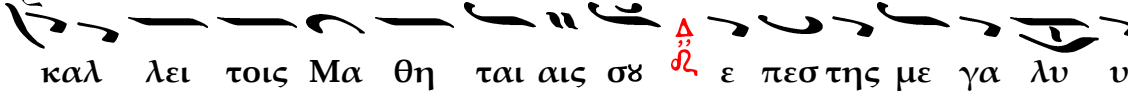

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 σι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

ᾠδὴ θ'

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

 Σ ε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τῶ

 Θε ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν

 πα ντων των ποι η μα α των εν υμνοις με γα λυ υ

 νο ο μεν

 Σ ου την φα ει νην η με ρα αν και υ περ λαμπρον

 Χρι σε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος

 καλ λει τοις Μα θη ται αις σῶ ε πεστης με γα λυ υ

 νο ο μεν

 Σ ε τον χο ἱ κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

πλευραν και μη φλεξαν ταυτην πυριτωτης α

υλθεις ουσιις εν υμνοις μεγαλυ

νοομεν

Σε τον ως Θεον εκτα αφρα να σταντα Χρι

σον ου βλεφαροις ιδοντες αλλα καρδιας πο

θωπε πιστευκοοτες εν υμνοις μεγαλυ νοο

μεν

και αργως

Σεετην φαιεινην λααμπααα

αδααα και μη τεερατδ Θε

εεουου τηηηηην αριιζηηλοον

δοξααν και αανωωτεεραν πααααν

τωντων ποιιηημααατων εν

υυ υμνοις μεεγααλυυυυυ

νοοοοομεν

Σουουτην φαιεινην ηημεεεε

ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον Χρι

ι ι στε ε τη η η η ην ο λο ο φω ω το ον

χα ρι υν εν η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ

λει ει τοις Μα α θη η ται αι αις ος ε

πε ε ε στης με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α

α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε

ε ευ ρα αν και αι αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α

ταυ τηην πυ ρι ι τω ω τη ης α υ υ υ υ

λθ ε θει ει ας ου ου σι ι ι α ας εν

υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

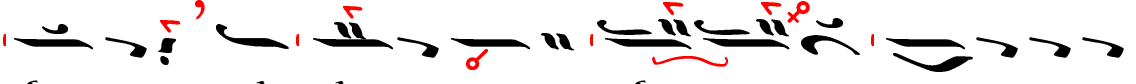
νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον ως Θε ε ον ε εκ τα α α α

α φθ θ θ θ α να στα α αν τα α Χρι

 ι ι στο ον ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ βλε φα α ροι οις ι ι

 δον τε ες αλ λα α κα αρ δι ι ας πο ο ο ο

 θω ω πε πι ι στε ευ κο ο ο τε ες εν

 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

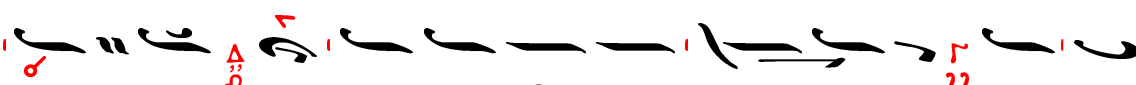

 νο ο ο ο μεν

Ἡ καταβασία

 Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

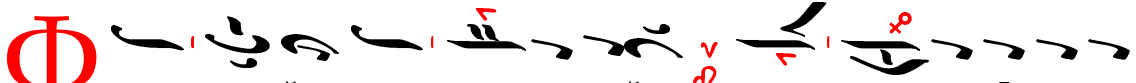
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

 λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

 η μεροσεκ τα φου

 Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

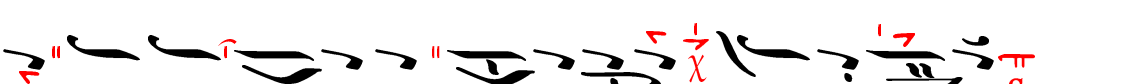
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου

καὶ ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζα φω τι ι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ι ων συ υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κϛ Ϟ Ϟ Ϟ σϞ Ϟ Ϟ Ϟ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Εμων μελων χειρι σϞ ε ξε ρευ νησας τας
πλη γας μη μοι θω μα Α πι στη σης τραυ μα τι
σθεν τι δι α σε συν Μα θη ταις ο μο
φρο νει και ζων τα κη ρυτ τε Θε ον

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ση με ρον ε αρ μυ ρι ζει και και νη κτι
σι ις χο ρευ ει ση με ρον αι ρονται κλει θρα
θυ ρων και της α α πι στι ας θω μα τϞ
φι λϞ βο ων τος ο Κυ ρι ος και αι Θε ος
μη

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
 Ἄναστάσιμα Στιχηρὰ γ'.

Ἦχος ἡ Πα ρ

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
 δο ξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ τσ

Πα μνου μεν σου Χρι στε ε το σω τη η ρι ον

πα α θος και δο ξα ζο μεν σου την α να α στα α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Ο^{Πα} σταυρον υ πο μει νας και τον θα α α να τον κα
 ταρ γη σας και α να στας εκ των νε κρων ^Α_Ω ει ρη
 νευ σον η μωντην ζω ην Κυ ρι ε ^Α_Ω ως μο νος Παν το δυ
 υ ναμος ^π₉

Στίχ. γ΄. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· ^Α_Ω αινείτε
 αὐτὸν ^Α_Ω κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 τος ^Α_Ω

Ο τον Α δην σκυ λευ σας και τον α αν θρω πον α
 να στη η σας τη α να στα σει σου Χρι στε ^Α_Ω α
 ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ δι ι α υ μνειν
 και δο ξα α ζειν σε ^π₉

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐκ τῶν Ἀποστίχων τὰ τρία κάτωθι.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινείτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὤφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῆ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγγήγερται.

Στίχ. 7'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς**

Ἦχος Πάσχα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τω ς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Μ ^{Πα} εθ η με ρας ο ο κτω της ε γερ σε ω ως
σου Ι η σου βα σι ι λευ μο νο γε ε νες Λο ο
γε του ου Πα α α τρος ω φθης τοι οισ μα α α
θη η ται αι αι σου κε κλει σμε ε νωντων θυ υ ρων
την ει ρη νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε

Πα
 νος και τω α πι στου ουν τι μα α θη η τη τους
 τυ υ υπους ε ε δειει ει ει ξας δε ευ ρο ψη
 η λα α φη η η σον τας χει ρα α ας και αι αι
 του ους πο ο ο δας και την α κη ρα το ον μου
 Δι
 πλε ε ε ευ ραν ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο
 Πα
 α α α α σοι ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και ο
 Θε ο ο σμουδο ο ο ξα α α σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν
 Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι τος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυλαχθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

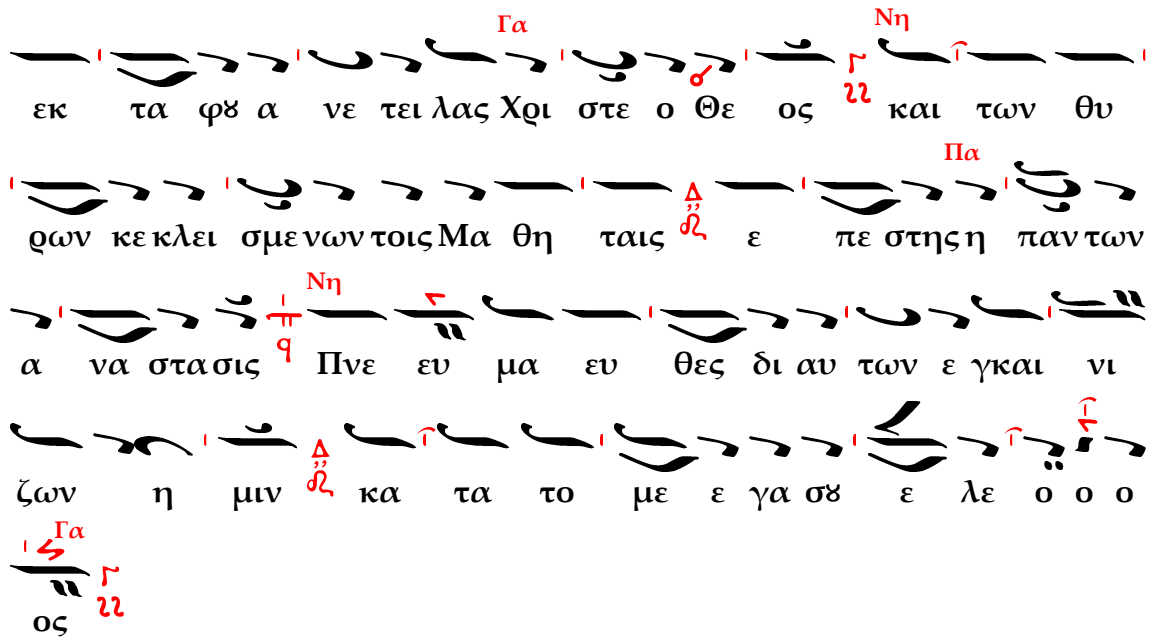
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Γα φ

Ε^{Γα} σφρα γι σμε ^{Νη} ε νου του μνη μα τος η Ζω η

 εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
 ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των
 α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
 ζων η μιν κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο
 ος

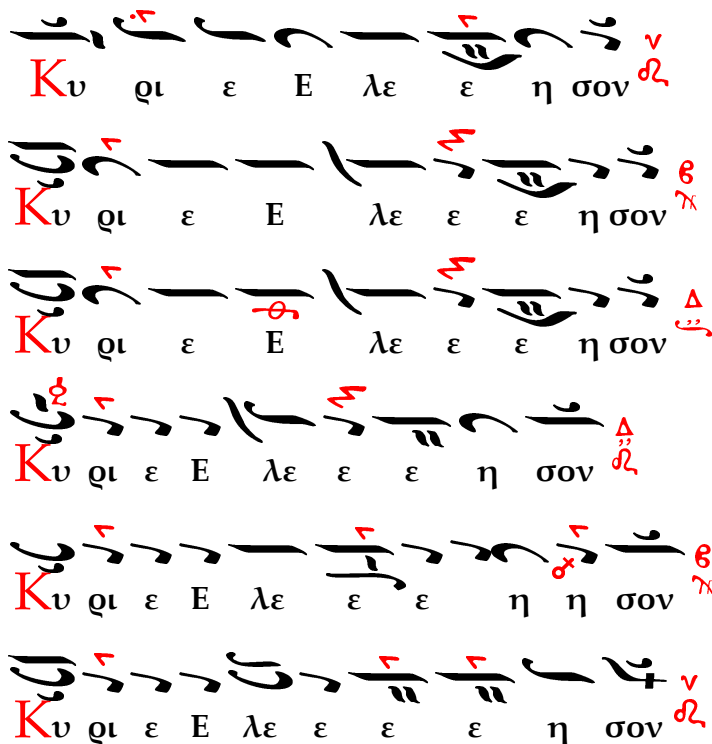
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

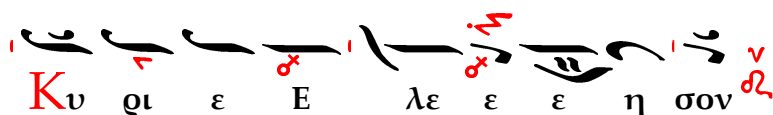
Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μας α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ἦχος Δι-θ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ως εκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις εὐλογοῦτε τὸν Θεὸν
ὃν Κυριὸν ἐκπηγῶν Ἰσραηλ
σωσον ἡμασὶν ἡμεῖς
Θεοῦ ὁ ἀναστασάσας ἐκ νεκρῶ
ῶ ῶ ῶ

ὁ β' χορός:

ψαλλοντάς σοι ἀλλήλας

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα-φ

Εσφραγίσμενου τοῦ μνηματός ἡ Ζωὴ
ἐκ τῆς φάραγγος Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ τῶν θύρων κεκλεισμένων μαθηταίς
ἐπέστησεν πάντων
ἀναστάσις Πνεύματος διὰ τῶν ἐγκαινίων
ζωνημίν κατὰ τὸ μέγαστος ἐλεῖς
ὁσ

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

Αὐτόμελον. ᾠχος πλ' α' Γα ρ

Τη φιλοπραγο νι δε ξι α⁹ την ζω ο πα ρο
χον σπλευ ραν⁹ ο Θω μας ε ξη ρευ νη σε Χρι στε ο Θε
ος² συγ κε κλει σμε νων γα αρ των θυ ρων ως ει
ση ηλ θες⁹ συν τοις λοι ποις α πο στο λοις ε βο α
σοι⁹ Κυ ρι ος υ πα ρχεις και Θε ε ο ος μϑ ς ς ς²

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος⁶ ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας⁹
Αγι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος⁹
α α γι ι ος α θα α να τος⁶ ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας⁹

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α λα α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ο ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι σχυ
υ
χυ υ υ υ υ ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α να α α τ ο ος

E ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η ε λε
ε η η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον και τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ρμς').

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, και μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, και τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθειῇ αἴνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα φ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

 αυ τ και της συ νε σε ως αυ τ εκ ε σιν α ριθ

 μοσ

 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν α

 η δυνθει η αι νε ε σις α

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

 αυ τ και της συ νε σε ως αυ τ εκ ε σιν α ριθ

 μοσ

 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν α και εν

πασι τοις ἐπιζῆσιν ἐπιτοελεος αὐτῷ

Μεεγασο Κυριοσ ημων και μεγαλη η ι

σχυσ α αὐτῷ και της συνεσεως αὐτῷ εκεσιν αριθ

μος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πράξ. ε' 21-32).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, εἰσῆλθον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὔρον αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμοτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνοιξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ἀλληλουῖα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

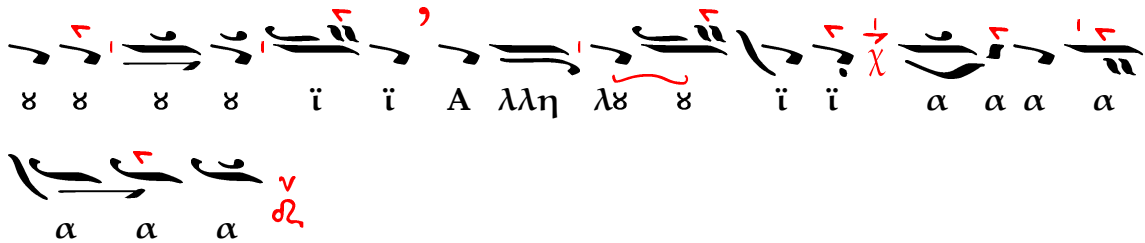
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τεν εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ς' 14-27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. Ἐλληλακότες οὖν ὡς σταδί-ους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἦθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκώς πέραν τῆς θαλάσσης εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃς ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοῦμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· Ραββί, πότε ὦδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. Ἔργάζεσθε μὴ τὴν βρώσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρώσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

9-ε'

O ι οι οι οι οι τα α α Χε ρου ου βι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

μ υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ι μ υ σι ι κω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο ο ο ο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε

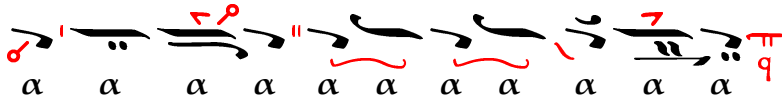
ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω Τρι ι ι ι α α α α α α δι ι

τον τρι σα α α α γι ι ι ι ι ι ι ο

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
 μνο ον προ σα α α α δο ον τε ε ε ε ες
 πα α α α α α α α α σα αν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο
 τι κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω με
 θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α α αν
Ω ς τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε βα σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
 α α α α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο
 ο ο ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α
 α α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου
 με νον τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι
 ι ι ιν Α α α λ λη λου ου ι ι ι α α

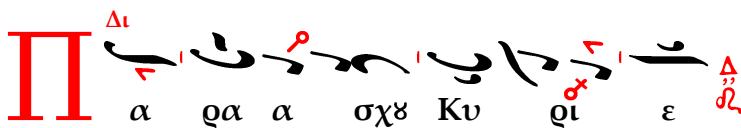
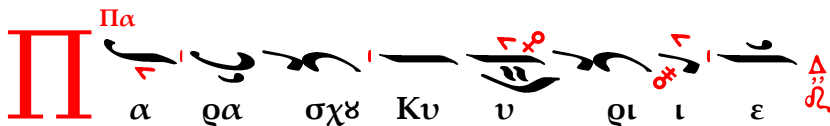
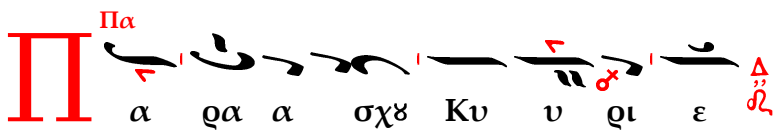
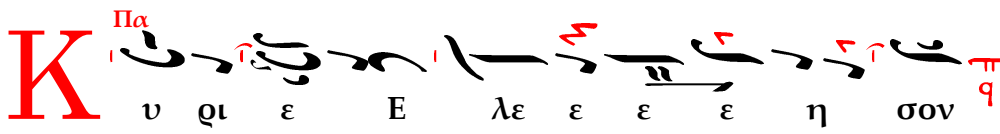

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σθ

Α^{Πα}
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} μθ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μθ και

κα τα φυ γη η η η μθ και αι ρυ υ ση ης

^{Πα} μθ

Α^{Πα}
γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μθ Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μθ ς ς ς ς

^{Πα} και κα α τα φυ υ γη η η η η μθ και αι

ρυ υ υ υ ση η η ης μθ

Π^{Πα}
α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^Π σι ⁹ αν ^Π αι ⁹
^Π νε ⁹ ε ^Π σε ⁹ ε ^Π ως ⁹

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα ^Δ το ος ^Δ σθ ^Δ

Ε ^{Πα} ε χο με ν π ρ ος τ ο ν Κυ ρ ι ι ο ν ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ο ν και αι ^{Μ Πα} δι ι και αι ο ν ^Π

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ ^Δ
^Δ βα ^Δ ωθ ^Δ πλη η ρ ης ο ς ρα νο ος και η γη της ^{Πα}
^Π δο ο ξη ⁹ ης ⁹ σθ ⁹ ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι ζοις ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο
 με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}
 ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι
 ζοις ^Π

A ^M α μην ^Π

A α α α μη η η η η η η ην ^Π

Σ ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν ^Π σε

Ευ λο γη ς ς ς μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι

στ ς ς μεν Κυ υ ρι ι ε ^Π και δε ο

με θα α σα ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων ^Π

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 ζήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αζψς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῆ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α

α δα α α α και μη τε ε ρα τϛ ϛ Θε
 ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
 δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
 τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν
 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε εν

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
 Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ε τη ην φα α ει ει νη ην λαμ πα α
 α α α α α δα α α α και αι μη τε ρα
 α τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ε ε ε ϛ τη η ην α
 ρι ζη η η η λον δο ο ο ξαν και
 α α νω τε ε ε ε ε ε ε ρα α α
 αν πα α αν τω ων των ποι η μα α α α των
 ε ε εν υ υ υ υ υ υ υ μνοι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι ος

Πα
με ε ε γα α α λυ υ υ υ νο ο ο ο

με ε εν

Πα
με ε ε ε ε γα α λυ υ υ υ νο

ο ο ο με ε εν

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. α'. Πα.

Ἦχος Πα ϕ

9-6'
υ γ

Ε Πα
παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι ε

παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ε παι αι αι νει ει ει

ει ει ει ει ει ει Ι ι ι ε ε ε ρου ου

ου ου σα α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α χα α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α Ι

ε ρου ου ου ου ου ου σα α α λη η η η η

η η η η η ημ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

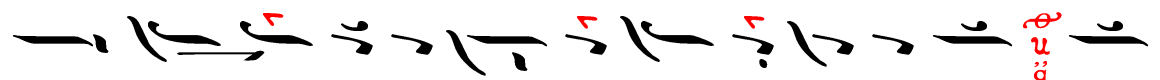
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ο ον

Κε Δι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 Πα Κε
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

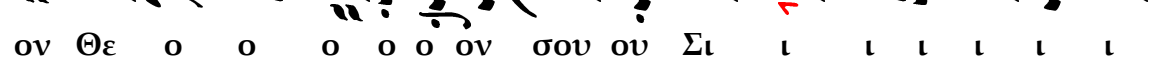
 αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει αι
 (Note: Red musical markings above the word 'ει' indicate a melisma.)

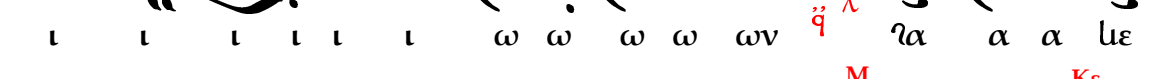
 νει ει το ον Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

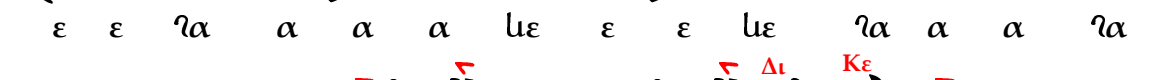
 ο ο ο ο ο ο ο τον Θε ε ε ο ο ο ο

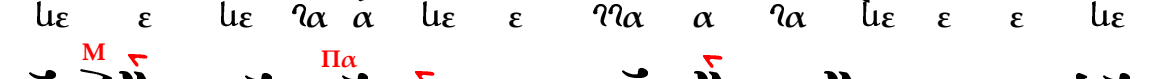
 Πα
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο

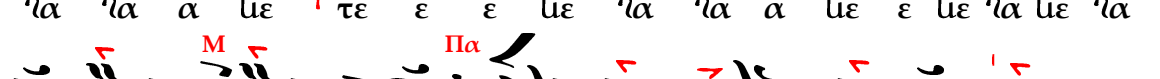
 ο ο ο ο ο ο ο το ο ον Θε ε ε ε το

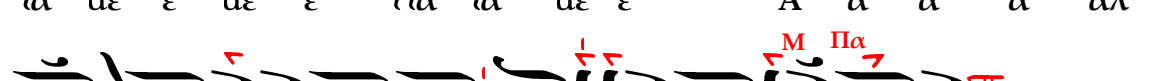
 Κε
 ον Θε ο ο ο ο ο ον σου ου Σι ι ι ι ι ι ι

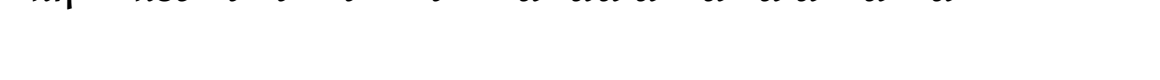
 ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ων ρα α α λιε

 Μ Κε
 ε ε ρα α α α λιε ε ε λιε ρα α α ρα

 Δι Κε
 λιε ε λιε ρα α λιε ε ρα α ρα λιε ε ε λιε

 Μ Πα
 ρα ρα α λιε τε ε ε λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα λιε ρα

 Μ Πα
 ρα λιε ε λιε ε ρα ρα λιε ε Α α α α αλ

 Μ Πα
 λη λου ι ι ι ι α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ